

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget har til formål at foretage en omlægning af ligningsmæssige fradrag fra at være fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst til at være grundlag for et nedslag i den beregnede skat. Herved opnås, at et givet fradrag vil have samme værdi i kr. og øre uanset indkomstens størrelse, og det opnås, at den skattepligtige indkomst i højere grad kommer til at svare til den personlige bruttoindkomst. Forslaget sigter mod en mere retfærdig fordeling, men ikke mod en forøgelse af den samlede skattebyrde. Provenuet, der fremkommer ved omlægningen af fradragene, vil derfor blive anvendt til lettelser på anden måde, først og fremmest gennem en væsentlig forlængelse af proportionalstrækket.

De fradrag, som efter de gældende regler indrømmes ved indkomstopgørelsen, falder i to hovedgrupper. På den ene side er der fradrag, der repræsenterer udgifter, som er afholdt for at erhverve eller sikre indtægten. Foruden de egentlige driftsudgifter i en erhvervsmæssig virksomheds regnskab må til denne gruppe også henregnes f. eks. merudgifter ved dobbelt husførelse, lønmodtageres udgifter til befordring mellem skiftende arbejdssteder eller flere samtidige arbejdssteder, til rejser i forbindelse med arbejdet, til værktøj m. v., merudgifter ved udearbejde eller natarbejde m. v. samt udgifter til fagforeningskontingent. For lønmodtagernes vedkommende er der stort set tale om de udgiftsarter, der omfattes af lønmodtagerfradraget. For denne gruppe af udgifter stilles der ikke forslag om at ændre de gældende regler om fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Den anden gruppe af udgifter, der efter de gældende regler giver ret til fradrag ved indkomstopgørelsen, er udgifter, som ikke har nogen forbindelse med indtægtens erhvervelse. Det drejer sig om følgende udgifter:

1. Gaver til almenvelgørende institutioner.
2. Renter af ikke-erhvervsmæssig gæld.
3. Underholdsbidrag til ægtefælle og børn.
4. Løbende ydelser i henhold til forsørgelseskontrakter m. v., når ydelserne har karakter af gave.
5. Præmier til livsforsikring og syge- og ulykkesforsikring samt indskud på børneopsparings- eller selspensioneringskonto.
6. Opsparing ved indskud på etableringskonto.

For disse udgifters vedkommende er det regeringens opfattelse, at værdien af fradraget bør være lige stor, hvad enten udgiften er afholdt af en

skattepligtig, hvis indkomst ikke overstiger proportionalstrækket, eller af en skattepligtig med indtægt over denne grænse. Det kan ikke være rimeligt, at den skattepligtige med store indkomster får større skattenedsættelse for en udgift af denne art end den skattepligtige med beskedne indkomst. Skævheden i de gældende regler understreges af, at den foreliggende indkomststatistik viser, at de gennemsnitlige fradragsbeløb af denne art ikke blot absolut men også relativt er større, jo højere indkomsten er (i 1973 var det gennemsnitlige fradragsbeløb mellem 800 og 900 kr. eller ca. 3 pct. af bruttoindkomsten for skattepligtige med bruttoindkomst mellem 20.000 og 40.000 kr., medens det gennemsnitlige fradragsbeløb var mellem 16.000 og 18.000 kr. eller 10-11 pct. af bruttoindkomsten for skattepligtige med bruttoindkomst over 100.000 kr.).

Omlægningen af fradraget for de nævnte udgiftsarter skal efter forslaget gennemføres på den måde, at udgifterne ikke længere fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Den skattepligtige indkomst vil således udvise et højere beløb, og af dette beløb beregnes indkomstskatterne med de skatteprocenter, der for statskattens og de sociale bidrags vedkommende er fastsat ved lov og for de kommunale indkomstkatters vedkommende ved kommunalbestyrelsens og amtsrådets beslutning. Efter at skatterne er beregnet, skal de hver for sig reduceres med et beløb, der udgør det samlede udgiftsbeløb ganget med den pågældende skattearts procentsats og divideret med 100. Efter denne metode vil nettoskatten for så vidt angår de sociale bidrag og de kommunale skatter blive helt den samme, som hvis udgiftsbeløbet var fratrukket ved indkomstopgørelsen. For statskattens vedkommende skal reduktionen imidlertid beregnes med et beløb, der udgør det samlede udgiftsbeløb ganget med skatteprocenten på udskrivningsskalaens første trin. Det betyder, at udgiftsbeløbets skatteværdi bliver den samme uanset indkomstens størrelse, men kun for skatteydere, hvis indkomst ikke overstiger udskrivningsskalaens første trin, bliver nettoskatten den samme, som hvis udgiftsbeløbet var fratrukket ved indkomstopgørelsen.

Hvis man tænker sig forslaget gennemført med virkning for indkomståret 1976, ville reduktionen af statsindkomstskatten som følge af et udgiftsbeløb på 10.000 kr., der omfattes af fradragsomlægningen, udgøre: